

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрика Івана Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
7 листопада 2019 року
№ 288-1(І)/2019

Справа № 3-278/2019(6682/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрика Івана Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Юрик І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність положенням частини першої статті 8, частини першої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини шостої статті 12, пункт 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

У пункті 1 частини шостої статті 12 Кодексу зазначено, що для цілей Кодексу справами незначної складності є справи, зокрема, щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби, окрім справ, в яких позивачами є службові особи, які у значенні Закону України „Про запобігання корупції“ займають відповідальне та особливо відповідальне становище. Згідно з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, передбачених у підпунктах „а“ – „г“ цього пункту.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень впливає таке.

Юрик І.В. звернувся до Закарпатського окружного адміністративного суду з позовом до Головного управління Національної поліції у Закарпатській області про визнання протиправними наказів про притягнення до дисциплінарної відповідальності й про звільнення та їх скасування, поновлення на службі та стягнення середнього грошового забезпечення за час вимушеного прогулу.

Закарпатський окружний адміністративний суд рішенням від 26 грудня 2018 року адміністративний позов Юрика І.В. задовольнив.

Головне управління Національної поліції у Закарпатській області, не погодившись із цим судовим рішенням, оскаржило його до суду апеляційної інстанції.

Восьмий апеляційний адміністративний суд постановою від 13 червня 2019 року апеляційну скаргу Головного управління Національної поліції у Закарпатській області задовольнив, а рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 26 грудня 2018 року скасував та прийняв нову постанову, якою у задоволенні адміністративного позову Юрика І.В. відмовив.

Верховний Суд ухвалою від 24 липня 2019 року відмовив Юрику І.В. у відкритті касаційного провадження за його касаційною скаргою на рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 26 грудня 2018 року та постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 13 червня 2019 року, посилаючись на положення пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу та мотивуючи своє рішення тим, що за пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу судові рішення у справах незначної складності не підлягають касаційному оскарженню, крім випадків, передбачених у підпунктах „а“ – „г“ цього пункту.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Юрик І.В., стверджуючи про невідповідність пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу положенням

частини першої статті 8, частини першої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, висловив незгоду з визначеними у Кодексі критеріями віднесення його справи до категорії справ незначної складності та обмежився цитуванням окремих положень Основного Закону України й наведенням практики Європейського суду з прав людини.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів та практики Європейського суду з прав людини без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрика Івана Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства

України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**